

NIEUWSBRIEF #69 – OKTOBER 2025 (DE ALLERLAATSTE!)

STICHTING REGIO ALMELO SRI LANKA (R.A.S.)

Secretariaat : Marjan Boxem 06-24498670 marjanboxem@hotmail.com Bekenhorst 11 7622 CJ Borne
Penningmeester: Arie Mol 06-53166719 molrec@hotmail.com Europaring 67 7641 DJ Wierden
Bank rekening (ook financiële adoptie): NL13 ABNA 0230 6068 65 t.n.v. Regio Almelo Sri Lanka
K. v. K. nr. = 410.29131 RSIN/ANBI 816657907 (Wierden) Website : www.stichting-ras.nl

VAN DE REDACTIE.

In de vorige Nieuwsbrief (#68) heeft het bestuur uitgebreid toegelicht waarom de stichting Regio Almelo Sri Lanka wordt opgeheven (op de website www.stichting-ras.nl is dit na te lezen). Inmiddels is het zover. In Kamer van Koophandel termen: Middels een Ontbindingsbesluit is de rechtspersoon Stichting Regio Almelo Sri Lanka ontbonden en beëindigd met ingang van 01/08/2025 en per deze datum is de stichting uitgeschreven uit het Handelsregister.

De ABNAMRO bank rekening is opgeheven per 14/07/2025. De penningmeester heeft het financieel jaarverslag 2025 opgemaakt en dit wordt zoals gewoonlijk weer op de website www.stichting-ras.nl gepubliceerd. De website blijft in de lucht tot mei 2026.

Voor wie steun aan Sri Lanka wil voortzetten bevelen wij van harte aan:
Stichting Hulp aan Sri Lanka – Borne/Haaksbergen – www.stichtinghas.nl
Stichting Amma Lamai (moeder en kind) – Apeldoorn – www.ammalamai.org

Nog eenmaal blikt Paul Wind - nestor van de stichting R.A.S. en inmiddels 96 jaar – terug, heel bladzijde 2 is voor hem!

Met vriendelijke groet,

Het stichtingsbestuur:
Bert Boxem – tweede penningmeester
Marjan Boxem – secretaris
Arie Mol – penningmeester, webmaster, eindredactie
Paul Wind - bestuurslid

*HARTELIJK DANK
VOOR UW TROUWE
STEUN!*

vervolg zie blad 2 op achterzijde

Nu de 'Stichting Regio Almelo - Sri Lanka' is opgeheven en wij nog een laatste Nieuwsbrief (#69) versturen, gaan mijn gedachten terug naar alles wat geweest is. Ik stel mijzelf de vraag: waarom gaf al dat vrijwilligerswerk mij zoveel voldoening? Misschien kwam het omdat ikzelf in armoede was opgegroeid in de veenstreken van Drenthe, toen zeker de armste streek van Nederland in de crisisjaren van de vorige eeuw. Mijn vader was een turfgraver. Fysiek zwaar werk tegen een schamele beloning. Een kind van een arbeider had geen bezittingen en bleef uitgesloten van vervolgonderwijs. Daar kwam bij dat de oorlog begon in mei 1940. Dat ontnam ook nog weer kansen.

Het is ongeveer 45 jaar geleden dat mijn vrouw en ik besloten een arm kind enige financiële ruggeleuning te geven. Een kennis had in een damesblad over het probleem van een non in Sri-Lanka gelezen, die met zeer geringe middelen de zorg had voor een groepje meisjes. Enkele meisjes hadden al vroeg hun ouders verloren. We kregen het adres en namen contact op met die non. Haar naam was Sr. Theresilda. We kregen een meisje toegewezen die op straat gevonden was. Haar ouders waren onbekend. De leeftijd werd geschat, na de eerste menstruatie, op dertien of veertien jaar. Haar naam was Soosai. Wij stelden de geboortedatum op 30 april, de verjaardag van koningin Juliana.

Geen besef dat dit zou kunnen uitgroeien tot "Stichting Regio Almelo - Sri Lanka".

Veel van onze lezers is het verdere verhaal bekend. De jeugdgroep van de Gereformeerde Kerk in Almelo ijverde een seizoen lang om geld in te zamelen voor het project van de karmelietes. De slogan was: "Vijfhonderd kippen voor Sri-Lanka". Dat resulteerde in een bedrag van vijfduizend guldens. En zo is het begonnen. Om te checken of het geld goed besteed werd reisden wij en onze pas getrouwde jongste dochter met haar man op 31 december 1982 naar Sri-Lanka. Het geld bleek goed besteed te zijn. Mijn vrouw nodigde de non uit om een keer naar Almelo te komen. Ik had daar geen enkele verwachting van. Een inheemse non, in haar eentje naar Nederland, bij protestanten over de vloer, ik dacht dat wordt niks. Ze kreeg echter toestemming om die reis te maken, als wij garant stonden voor alle kosten, inclusief een retourticket. En zo kon het gebeuren dat ze op 11 november 1983 op Schiphol arriveerde. Nota bene, net voor de winter. Mensen brachten winterkleding voor haar.

De activiteiten van mijn echtgenote werkten zeer stimulerend. Ze nam de zuster mee naar allerlei samenkomsten van vrouwen. De non stond zelfs in haar habijt op de preekstoel van de Gereformeerde Kerk om haar verhaal te doen en ze bleef twee maanden. Er gebeurde van alles. Er waren zelfs twaalf koren in de regio die een kerst LP wilden maken voor een goed doel en ze kozen voor het project van de non. Omdat zoveel mensen haar hadden leren kennen en wel wilden blijven steunen, konden we op eigen houtje niet verder en moest er wel een stichting komen. We genoten het vertrouwen en velen bleken bereid om een geldelijke bijdrage te leveren. Zo raakte het in een stroomversnelling. Rolstoelen, looprekken, naaimachines en zelfs vijf ziekenhuisbedden werden verscheept. Waar Sr. Wilma in een schuur vijf kinderen les gaf staat nu, aan de rand van die sloppenwijk in Colombo, de C/St. Anthony's Tamil Vidyalayam school, waar 700 kinderen les krijgen. En de financiële adoptie heeft ertoe geleid dat een groot aantal kinderen een kans kreeg op onderwijs. Dat is veertig jaar zo gebleven. Renske is ons in 2020 overleden. Wat klein begon, zonder enig besef van wat het zou worden, blijkt te zijn uitgroeid tot liefdewerk wat ertoe doet.

Nu de stichting is opgeheven rest mij u allen te bedanken voor de jarenlange geldelijke steun. Het werk kon alleen voortgang vinden omdat u/jij het mogelijk maakte.

*Het is voorbij, we moeten afscheid nemen
van u, van jou, van jullie allemaal
die liefde, geld en aandacht bleven geven.
Samen verrijkten wij een kinderleven
En zo werd RAS-werk een succesverhaal.*

*Het is voorbij, we moeten afscheid nemen.
Nee, treur maar niet, bedenk en weet
dat langs de weg waar onze voeten gingen
de tekenen staan van alles wat het deed.
Het blijven dankbare herinneringen.*

Paul Wind.

